

## Pe urmele Absolutului

Cuvânt înainte ... ix

1. Absolutul este în noi ... 1
2. Absolutul și relativul ... 2
3. Acceptarea și refuzul ... 4
4. A fi „cineva” și A Fi „nimeni” sau „nimic” ... 5
5. A Fi întreg Acum și Aici ... 7
6. A fi mereu Eternitatea ... 8
7. Ambiția ... 9
8. Anticiparea este fantasmă! ... 11
9. Aparența înșelătoare ... 12
10. Așteptarea ... 14
11. Autovindecarea ... 15
12. Calea spre Eternitate ... 17
13. Cauză - efect (răspuns) ... 19
14. Căutarea Dragostei ... 20
15. Ceea ce cunoaștem e Real ... 22
16. Ce este persoana? ... 23
17. Corp și minte - în două ipostaze ... 25
18. Creație și distrugere ... 26
19. Cunoașterea directă și indirectă ... 28
20. Cuvintele creează cuvinte ... 29
21. Demolarea egoului ... 31
22. Dincolo de lumesc întâlnim Divinitatea ... 33
23. Dragostea și Trezirea ... 35
24. Drogurile ancestrale ... 35
25. Dumnezeu și ajutorul său ... 36
26. Dumnezeu și lumea ... 38
27. Eliberarea de robia haosului ... 39
28. Existența atemporală ... 40
29. Existența și Neexistența ... 43
30. Experiența și timpul ... 45
31. Falsul ... 46
32. Fericirea ... 47
33. Fragmentarea și unitatea ființei ... 49
34. Ideea de „mine și al meu” ... 50
35. Iluminarea - un etern început ... 52

36. Imperfecțiunea ... 53
37. Integritatea ... 54
38. Interesul personal și egoismul ... 56
39. Iubirea este un fapt prezent ... 57
40. Îndrumări spre împlinire ... 59
41. Îndrumător spiritual ... 61
42. În Nimicul psihologic întâlnim Realitatea ... 62
43. Însușiri deosebite ... 63
44. Întrebarea și răspunsul întregului ... 65
45. La suprafață activ, Neclintit în profunzime ... 66
46. Lăsați corpul cu-ale sale! ... 68
47. Liniștea ... 69
48. Lumea reală ... 70
49. Lumea subiectivă și obiectivă ... 72
50. Meditația și efectele ei ... 73
51. Mesajul ... 75
52. Mintalul ... 76
53. Minte și funcțiile sale ... 78
54. Minte și materia ... 80
55. Minte vă distruge corpul ... 81
56. Miracolul ... 83
57. Mișcarea minții și Neclintirea ... 84
58. Moartea și sensul Existenței ... 86
59. Nașterea și Renașterea ... 87
60. Natura, Energia și Viața ... 89
61. Neclintirea ... 90
62. Necunoscutul ... 91
63. Nu lăsați clipa să treacă! ... 93
64. Nu suntem nici trupul și nici mintea ... 94
65. Nu vă amăgiți! ... 96
66. Omul religios ... 97
67. Persoana și Martorul ... 99
68. Personalitatea ... 101
69. Pe urmele Absolutului ... 103
70. Plăcerea și durerea ... 104
71. Problema și dezlegarea ei ... 106
72. Prospețimea Vieții și Neclintirea ... 107
73. Psihic - fizic laolaltă . ... 109

74. Rămâi în oglinda minții! ... 110
75. Răspunsul minții și răspunsul Conștiinței ... 111
76. Răul și binele ... 113
77. Realitatea ... 115
78. Realizarea Eternității ... 116
79. Real numai în Acum ființare ... 117
80. Reînnoirea ființei ... 119
81. Rezistența - acceptarea ... 121
82. Sănătatea și boala ... 122
83. Scheme educaționale ... 124
84. Sclavi ai necunoscutului ... 125
85. Scopul real al Vieții ... 127
86. Seriozitatea ... 129
87. Sihastrul - pustnicul ... 130
88. Spălarea creierului ... 132
89. Spulberarea agitației mintale ... 134
90. Starea de așteptare ... 135
91. Stăpâni ai cunoscutului ... 137
92. Supremul - Unicitatea ... 138
93. Teama - frica de moarte ... 140
94. Treci dincolo de speranță! ... 141
95. Trecut, prezent și viitor ... 142
96. Trezirea ... 144
97. Unitatea trinității ... 146
98. Viața - o călătorie în Necunoscut ... 147
99. Viață irațională ... 149
  
100. Vidul psihologic ... 150
101. Încheiere ... 152

### 3. ACCEPTAREA ȘI REFUZUL

Viața - în scurgere normală - prospețime, noutate  
E prin Ea independentă, un cert rost și-nsemnătate  
Căci oferă fiecărui dup-a lui necesitate:  
Bune, rele - laolaltă - de minte evaluate.

Unele sunt acceptate după cum egoul socoate  
Drept plăcere, satisfacții, cândva, în mintal stocate;  
Umbre seci, imagini goale - acum reevaluate  
Ca binefaceri divine - drept revers a propriilor fapte.

Prin acceptare, egoul trăiește imagini moarte  
Și-nrobirea sa de ele, devine o calamitate;  
Se vor veșnic repetate în oricare-mprejurare,  
Retrăind mereu trecutul prin a lui imagine.

Mintea se robotizează, vizând mereu tot ce-a fost  
Și prezentul, cu a lui viață, e socotit fără rost;  
Acest ghem de amintiri și emoții repetate,  
Toată tragedia lumii - drept efecte programate.

Tot la fel e și refuzul din fața realității,  
Când faptul nu ne convine în integritatea minții;  
În acest caz evadăm în trecut sau viitor,  
Căutând vagi mângâieri în propriul interior.

Iată ce face-nțeleptul în ambele-mprejurări:  
Nu acceptă, nici respinge, prin a lor întâmpinări;  
Simpla conștientizare cu Atenția-Lumină  
Într-o clipă le destramă - în substanța lor deplină;

Iar în Golul ce survine, întâlnim Imensitatea,  
Noi și Ea în Uniune - trăim chiar Realitatea.  
Provocările Vieții au fost teste înțelepte,  
Ce ne-au adus în prezent, ca destine inerente.

Destrămarea lor înseamnă drum deschis spre Infinit  
Și revenirea la Sursa, de unde am coborât  
Spre-mppliniri deosebite în viziune divină,  
Pământul un scurt popas de realizări sublime.

#### **4. A FI „CINEVA" ȘI A FI „NIMENI" SAU „NIMIC"**

Pe plan fizic, fiecare avem o identitate,  
Corp și minte diferite - drept ins în societate;  
Familie, neam, etnie și țară - o rasă deosebită,  
Alte semne ce ne-arată existența încarnată.

Dac-am rămâne la asta - corpuri diferențiate,  
Niciun fel de contradicții - toate precis conturate,  
Ne relevă doar ce suntem de Viață programați,  
Chipuri diversificate, așa cum am fost creați.

Totul însă se complică atunci când ne-apreciem,  
Corpul fiind prima ispită prin care ne degradăm.  
Comparați cu alte corpuri, infatuarea găsește însușiri deosebite  
Pe care nu le avem sau sunt doar firav năzărite.

Când ne referim la minte - faima capătă amploare,  
Din știut sau neștiut singuri ne-nsușim grandoare,...

## 28. EXISTENȚA ATEMPORALĂ

Trecutul și viitorul lipsesc cu desăvârșire,  
În această existență de-autentică trăire.  
Practic, e starea de A Fi Acum și Aici prezent  
Sau stare de Conștiință Pură - trăitor independent.

Netulburat de mintal, fericitul - om complet,  
Corp și spirit laolaltă - Un Întreg tăcut - perfect,  
Cu Viața-n uniune, în continuă mișcare  
De la o clipă la alta, prospețime creatoare.

Dincolo de timp și spațiu, de fapt, e Realitatea  
Când pierdem și corp și minte - uniți cu Imensitatea.  
Suntem doar un vârf de ac - autentic Punct-Lumină  
În constantă legătură cu Măreția Divină.

Aceasta este, de fapt, ființare atemporală,  
Aici, interesul cel lumesc piere-n sinea sa totală;  
Existența doar confirmă autentică trăire,  
Când vrem s-o prindem în vorbe, ea îndată și dispore.

Gând, cuvânt, ca și limbaj ne aduc în temporal,  
Coborâm deci în lumesc, înlănțuiți de mintal;  
În A Fi și A Nu Fi sunt doar trăiri momentane  
Care, faptic, alternează cu, și fără pliniri spontane.

Pe plan fizic și mintal - e-nceput și e sfârșit,  
În Realitate însă totu-i veșnic, nesfârșit,  
Doar un prezent infinit cu care ne contopim;  
Aici întâlnim iubirea pe care ne-O însușim.

Realmente asta suntem - fondul nostru e iubire,  
Esența naturii proprii fiind prin Ea desăvârșire  
Și Ea singură s-afirmă când dispore ce-i lumesc - zisa-personalitate  
Cu întregul ei cortegiu de minciuni îmbălsămate.

Cunoașterea ne oferă certe posibilități de-a ființa atemporal  
Cu Viu-n comuniune, în prezent, în actual,  
Iar Atenția e sprijin, instrument eficient  
În a demola trecutul - eternul impediment.

Simplitatea întâlnirii cu firea noastră lumească  
Nu solicită efort sau siluire pentru-ntâlnirea firească;  
De fapt, nu-i nici așteptare a ceva imaginat,  
Observarea minții proprii și contact adevărat.

## **29. EXISTENȚA ȘI NEEEXISTENȚA**

Existența cuprinde și definește lumea cea exterioară  
Realitatea naturii prin simțire relevatoare,  
Cele trei regnuri privite ca Un Tot cuprinzător;  
Pietre, vegetale, animale și omul conducător.

Ce vedem în jurul nostru, ajutați de-a noastre simțuri  
Oameni, obiecte, fapte și nenumărate lucruri  
Ne stau în prezent în față și privindu-le direct  
Le putem descrie forma, culoarea și aprecia concret.

Dacă însă, închidem ochii sau privim în altă parte,  
Unde mai e lumea noastră? Mai are realitate?!  
Toate-s umbre, amintiri de ce-a fost mai înainte,  
Acum doar simple imagini, prinse-n forme și cuvinte.

## 54. MINTEA ȘI MATERIA

În Mărețul Infinit nu-i decât o Energie Cosmică, Universală.

Ea este Perfecțiune în natura Sa reală.

N-a fost creată de nimeni, Ea există doar prin Sine

Ca putere creatoare în a Ei nemărginire.

În imensul său cuprins aflăm imperfecțiunea:

Piatră, plante, animale și oameni - zisă lumea,

Având fiecare-n parte șansa de evoluare.

Să venim cu precizări, inerentă explicare:

Orice progres - confirmat prin transformare,

Are loc numai prin moarte și completă detașare

De ce-a fost mai înainte și îndată înviere,

Ca un veșnic început și absolută înnoire.

Pentru a trăi din plin, moartea strict esențială.

Altă cale nu există de transformare totală.

Deci, se moare și-nviază în ritm cu-a Vieții mișcare

Și asta se-ntâmplă constant cu perfecta integrare.

Iar materia și mintea nu sunt deloc separate,

Au aspecte diferite care, practic, le desparte.

Dar originea e-aceeași - o origine comună

Care-apare și dispare prin degradare deplină.

Și materia și mintea sunt prin ele trecătoare,

Numai ceea ce e mort poate-n sine ca să moară.

Viul cel etern în noi - e continuu trăitor,

Nu va pieri niciodată - fiind veșnic, nemuritor.

Știința prin acumulări de cunoașteri trecătoare,

Cu vremea e dezmințită de altă investigare;

Așadar, nesiguranța o-nsoțește-n mod frecvent

Demonstrând, cu prisosință, cât de șubred e știutul de moment.

Ea susține că materia e baza elementului mintal,

Iar atunci când vine moartea - omul dispare total.

Este oare adevăr?! Susținerea-i ineptie

Cu efecte derutante pentru-ntreaga omenire.

Religiile, dimpotrivă, afirmă: Mentea-i sacru socotită  
Cu-nsușiri miraculoase. Materia de ea creată  
Doar prin simpla comandare cu putere infinită.  
Deci religia susține că mentea-i desăvârșită!

Ambele, prin tot ce-afirmă, sunt păreri înșelătoare;  
Mentea prin acumulări și credință-amăgitoare,  
Incapabile să afle Existența Infinită,  
Care singură S-afirmă doar în mentea cea smerită.

### **55. MENTEA VĂ DISTRUGE CORPUL**

Ce e mentea, ce cuprinde, prin ce-i ea folositoare  
Insului legat de Terra în actuala-ncarnare?  
Este ghid, orientare când e perfect sănătoasă,  
Altminteri, este nocivă - pentru corp chiar dezastruoasă.

Știința, tehnica, cultura aplicate, întreținute  
Și transmise mai departe prin deprinderi însușite,  
Sunt înscrisuri conservate prin gândire, rațiune  
La care insul recurge drept firească acțiune.

## 77. REALITATEA

Existență efectivă, fapt concret, lucru real, obiectiv  
întâlnită-n mod spontan cu Nimicul efectiv;  
Pacea, liniștea reală, când nu-i nicio așteptare  
Realitatea-ntâlnită prin a ființei integrare.

Corpul, mintea laolaltă, cu Spiritu-îngemănate  
Oferă Starea de A Fi - Una cu Eternitatea  
În care totul se pierde: știința, cultura, credința,  
Existență Infinită, activând prin neștiință.

Investigarea începe cu Nimicul psihologic,  
Când atenți privim mișcarea eului nostru nevolnic;  
Prin iluminare pierе, fiind doar umbră și-amăgire,  
Aduse de suprafață prin procesul de gândire.

Toată activitatea minții, fiind mișcare posesivă,  
Se exprimă automat ca rutină depresivă;  
Cu ea nicicând a-nțelege a Vieții nouate,  
Permanentă prospețime în a Ei realitate.

Când falsul e văzut fals, el de îndată dispare,  
Creând climat favorabil - faptic, de realizare;  
Cu Divinitatea - Una, ne mișcăm atemporal,  
Desprinși complet de lumesc - tot fondul memorial.

În această conjunctură ne manifestăm iubire,  
Frumusețe neclintită, Bunătate, Fericire.  
Prețul acestei pliniri constă-n moarte absolută  
Pentru tot ce-am îndrăgit cu mintea sectară-ngustă.

Odată-ntâlnit Adevărul, nu-L vom pierde niciodată,  
Atât în această viață, cât și-n lumea cealaltă;  
Totala Eliberare, doar prin El realizată  
Când destinul se destramă de făptură întrupată.

Nu rămâneți la formule de minți condiționate!  
Cunoașterea vă oferă practici ferme, adecvate!  
Folosiți-le constant, sinceri și cu fermitate  
Pentru perfecta-ntâlnire cu Sacra Realitate.

## 78. REALIZAREA ETERNITĂȚII

Ce este Eternitatea și cum poate fi-ntâlnită  
De o ființă omenească ca făptură mărginită?  
Eternitatea s-afirmă Existență Infinită de nimic determinată,  
N-a fost creată de nimeni - esența Ei fiind Puritate.

Prin Ea, Pură Energie ce dinamizează toate:  
Văzute și nevăzute prin aceeași calitate.  
Existență-n piatră, plante și, la fel, în animale,  
Real prezentă și-n om cu înscrisurile Sale.

Omul i-a dat multe nume, prin Ea dându-și importanță  
Că ar ști ce-i rău și bine - privite cu aroganță.  
Iată câteva din ele: Îi mai spune Dumnezeu, Sacralitate,  
Energie Infinită, Sublim sau Sfânta Divinitate.

Mintea, orișicât de cultă, în domeniu pregătită,  
N-are cum s-O înțeleagă, fiindcă Ea-l nețârmurită;